

Arrestnummer <i>C1 SOL / 2022</i>
Repertoriumnummer <i>2022 / 1414</i>
Datum van uitspraak 20 april 2022
Rolnummer 2021/CO/107
Notitienummer parket-generaal

Mededeelbaar aan de ontvanger

*Un bonisatie
van Bevoegdverklaring
van Moeder van de
COIU
Domenen*

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

C4 kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002664876-0001-0032-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

Nio

1. /
ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. _____ en mr. _____, beiden advocaat bij de
balie provincie _____, beiden advocaat bij de
_____ zaakvoerder van _____ eveneens in persoon
aanwezig

Nii

2.
ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

beklaagde

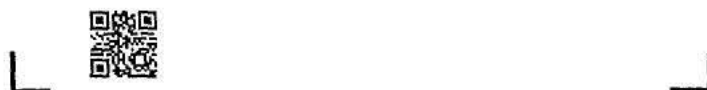
vertegenwoordigd door mr. _____ en mr. _____, beiden advocaat bij de
balie provincie _____

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Op de percelen aldaar gelegen te
gekadaastreerd als

1) nummer _____
eigendom van _____ er
ingevolge akte d.d. 04/04/1986 verleden door notaris _____

2) nummer

eigendom van ()

ingevolge aktes d.d. 15/06/2017 verleden door notaris

3) nummer

eigendom van ()

ingevolge erfenis d.d. 29/07/2002 en 04/05/2006 en akte d.d. 30/11/2015 verleden door notaris

(percelen 1), 2) en 3) voordien gekadastreerd als nummers er)

4) nummer

eigendom van)

ingevolge erfenis d.d. 29/07/2002 en 04/05/2006 en akte d.d. 30/11/2015 verleden door notaris

5) nummer

eigendom van ()

ingevolge erfenis d.d. 29/07/2002 en 04/05/2006 en akte d.d. 30/11/2015 verleden door notaris

gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning),

namelijk:

1 het gewoonlijk gebruiken en inrichten van de bovenvermelde percelen, gelegen in agrarisch gebied, als stockageplaats voor grond, (steen-)puin, materialen en materieel (bouwmaterialen, containers, rioolbuizen, reservoirs, ...) in functie van het aannemingsbedrijf

te tussen 8 mei 2016 en 2 februari 2019, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 1 februari 2019

door

2 het gewoonlijk gebruiken en inrichten van perceel (voordien gelegen in agrarisch gebied, als stalplaats voor kranen en allerlei materiaal (bouwmaterialen, voertuigonderdelen en containers) in functie van het kranenbedrijf

te tussen 8 mei 2016 en 26 september 2018, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 25 september 2018

door

Gedaagden tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortvloeiende uit de tenlasteleggingen conform de schriftelijke vordering van het OM neergelegd in het strafdossier.

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid

3 d.d. 16 oktober 2019

Ref.:

Bedrag: 230,00 euro

Adviseur (get.)

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 7 december 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, werd als volgt beslist:

Op strafgebied

PAGE 01-00002664876-0004-0032-01-01-4

Ten aanzien van
, eerste beklagde

Veroordeelt

voor de tenlastelegging 1:

tot een geldboete van 8000,00 EUR, zijnde 1000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 5000,00 euro.

Veroordeelt

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 310,77 = 155,39$ EUR

Ten aanzien van
beklaagde

, tweede

Veroordeelt

voor de

tenlastelegging 2:

tot een geldboete van 16000,00 EUR, zijnde 2000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

PAGE 01-00002664876-0005-0032-01-01-4

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 5000,00 euro

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 310,77 = 155,39$ EUR

De kosten van herdaging begroot op 52,88 EUR, worden ten laste van de Belgische Staat gelegd.

herstelvordering

verklaart de herstelvordering ontvankelijk en gegrond voor zover zij het navolgende beoogt:

Beveelt lastens _____ en _____

dat de percelen gelegen te _____, gekadastreerd als _____ en _____ in hun oorspronkelijke staat zullen

hersteld worden, namelijk door:

- het gebruik van de constructies in functie van andere dan niet-landbouw gerelateerde activiteiten te staken, voor zover dat gebruik op geen enkele wijze in verband kan worden gebracht met landbouwdoeleinden;
- de grond, het puin en het materiaal en materieel dat niet dienstig is voor landbouwdoeleinden te verwijderen;

- het gewoonlijk gebruik van de percelen in functie van de aannemingswerken en het stockeren van rollend materieel (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente) te staken;
- het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde; en
- de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein

binnen een termijn van 12 maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan te voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Wijst meergevorderde af.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 7 december 2020 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 4 januari 2021 door de beklaagden en tegen alle beschikkingen,
- op 6 januari 2021 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklaagden en tegen alle beschikkingen.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen:

- op 4 januari 2021 door de beklaagden en
- op 6 januari 2021 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklaagden en

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 26 januari 2022.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadslieden, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep, zowel van de beklaagden als van het Openbaar Ministerie, werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklaagden zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de schuld, de straf en de herstellvordering zijn nauwkeurig.

3. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de straf, de verbeurdverklaring en de herstelvordering zijn nauwkeurig.

In syntheseberoepsbesluiten op p. 21 vorderen beklaagden om het hoger beroep van het Openbaar Ministerie als onontvankelijk af te wijzen. Ter zitting drongen beklaagden niet langer aan op de niet ontvankelijkheid van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie. Het hof stelt ambtshalve ook geen gronden voor niet ontvankelijkheid van de strafvordering vast.

4. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de beoordeling van de beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op de schuld, de straf inclusief de verbeurdverklaring en de herstelvordering.

5. Motivering ten gronde

5.1. Op strafrechtelijk gebied

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde _____ aan het haar ten laste gelegde feit onder tenlastelegging 1 behoudens met betrekking tot het perceel _____ en de schuld van de beklaagde _____ aan het haar ten laste gestelde feit onder tenlastelegging 2 bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt gelet op de neergelegde conclusie in hoger beroep.

Ten aanzien van beklagde wordt eveneens verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen behoudens wat betreft het perceel en aangevuld als volgt gelet op de neergelegde conclusie in hoger beroep.

Met betrekking tot het overzicht van de relevante feiten verwijst het hof naar p. 5 tot en met p. 7 bovenaan van het bestreden vonnis die het hof herhaalt en overneemt.

5.1.1. Met betrekking tot de tenlastelegging 1 ten aanzien van beklagde

1. De wordt vervolgd voor het inrichten van percelen kadastraal gekend onder als stockageplaats voor grond, steenpuin, materialen en materieel zoals bouwmaterialen, containers, rioolbuizen, reservoirs, ..., in functie van het aannemingsbedrijf. is zaakvoerder van de (afgekort) en is tevens eigenaar van de percelen waar de zetel van de is gevestigd. Deze percelen zijn gelegen in agrarisch gebied volgens het gewestplan , goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979.

Met 'gewoonlijk gebruik', in de zin van de artikelen 4.2.1, 5° a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, beoogt het decreet geen vergunningsplicht voor toevallig opslaan van materialen en afval maar vereist het een gebruik van de grond dat een zekere regelmaat vertoont en een zekere tijd moet duren alvorens een vergunning noodzakelijk is. Het misdrijf bestaat van zodra door meerdere handelingen van gebruik zonder dat daartoe de nodige vergunning verkregen werd, het gewoonlijk gebruik ontstaat, hetgeen de rechter onaantastbaar in feite beoordeelt. Het algemeen opzet volstaat nl. het bewust en met kennis van zaken plegen van de feiten. Een bedrieglijk opzet is niet vereist.

2. Samen met de eerste rechter is het hof het eens dat het voorwerp van deze tenlastelegging 1 niet de stockage van materieel, materiaal, afval, grondstoffen en voertuigen in het kader van de landbouwactiviteiten (loonwerk) viseert maar enkel deze stockage die uitsluitend ten dienste staat van het aannemingsbedrijf.

Tevens merkt beklagde _____ terecht op dat het perceel _____ gebruikt werd door de _____ (waarvan zijn broer _____ zaakvoerder was) voor het stallen van bouwkransen. De stalling van deze bouwkransen staat volledig los van de activiteiten en aldus van het maatschappelijk doel van de _____. De beklagde _____ wordt dan ook vrijgesproken voor de feiten die zich situeren op het perceel _____.

3. Ten onrechte houdt de _____ voor dat de vaststellingen van de stedenbouwkundige inspecteur onnauwkeurig en niet precies zijn vermits er geen onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds materieel, materiaal, afval, grondstoffen en voertuigen die landbouw gerelateerd zijn en gebruikt worden in het kader van de landbouwactiviteiten en anderzijds deze die worden gebruikt in het kader van de aannemingsactiviteiten.

Beklagde verwijst naar een proces-verbaal van vaststelling van 26 december 2019 van de gerechtsdeurwaarder (stuk 12 bundel beklagde) en de PowerPoint (stuk 14 bundel beklagde) die een opsomming geven van alle landbouwmachines met toelichting voor welk gebruik/functie zij in het kader van de landbouwactiviteiten worden ingezet. Dit alles bevindt zich zowel binnen als buiten de vergunde loodsen op de percelen. Beklagde houdt voor dat bepaalde gestockeerde graafmachines voor zowel de landbouw- als de aannemingsactiviteiten worden gebruikt.

Uiteraard bevinden zich op de percelen allerlei machines, materieel en materiaal die in het kader van de landbouwactiviteit (loonwerk) worden gebruikt maar dit doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de stedenbouwkundige inspecteur die nauwkeurig geïllustreerd met foto's een overzicht geven van materiaal, materieel, afval, grond, meng- en steenpuin die op deze percelen werden aangetroffen die wel degelijk kaderen in de aannemingsactiviteit.

Het hof verwijst meer bepaald naar de eerste vaststellingen van de stedenbouwkundige inspecteur van 9 mei 2016. Uit deze vaststellingen blijkt dat aan de rechterzijde van het terrein alsook op het perceel achteraan de loodsen een grote hoeveelheid materiaal, materieel (laadbakken, aanhangwagens, containers, breekmachine), grond en steenpuin wordt gestockeerd.

De echtgenote van dhr. _____ mevr. _____ was aanwezig bij deze vaststellingen en bevestigde dat het bouwpuin van elders werd aangevoerd en vervolgens werd gebroken en gedroogd zonder dat men beschikte over de nodige vergunningen. Dit bouwpuin blijft ter plaatse liggen totdat het dienstig kan worden verwerkt voor een project.

_____, zaakvoerder van de _____ bevestigde ook op 3 augustus 2016 (stuk 24 strafdossier) dat deze percelen achteraan werden gebruikt in het kader van de aannemingsactiviteiten:

“... De loodsen worden allemaal door mij gebruikt. Ik schat dat ik ongeveer 40% grondwerk doe en 60% van mijn activiteiten uit loonwerk bestaat. Ik heb twee firma’s:

_____ en _____. Deze laatste firma doet voornamelijk grondwerken... Ik erken dat het perceel achteraan steeds verder wordt aangesneden en dit zonder vergunning. Ik zal tegen het einde van het jaar deze zone achteraan de loodsen opkuisen. De grond zal ik nivelleren en de materialen worden afgevoerd zodat dit terug een agrarische functie krijgt...”

Dit blijkt tevens uit de vergelijking van de luchtfoto’s vanaf 2000 tot en met 2017 (stuk 51 tot en met 55 strafonderzoek). Hieruit blijkt dat de aannemersactiviteit sinds 2004 verder uitdijt in oostelijke richting en ruim 10.000 m² inneemt. Het breken van bouwpuin vereist een speciaal breekmachine die overigens door de stedenbouwkundige inspecteur op 9 mei 2016 op de percelen werd aangetroffen, er waren ook puin en grondhopen aanwezig. Beklaagde kan dan ook niet voorhouden dat dergelijke machine in het kader van de landbouwactiviteiten zou gebruikt worden (zie foto 1 stuk 17 strafdossier).

De bewering van beklagde _____ dat de aanwezige grondhopen ook gebruikt werden in het kader van de landbouwactiviteiten is een loutere bewering die door geen enkel objectief gegeven in het strafdossier wordt aannemelijk gemaakt. Het hof verwijst andermaal naar de gelijkkluidende verklaringen van _____ in het strafdossier (stuk 24) en van zijn echtgenote mevr. _____ aan de stedenbouwkundige inspecteur. Zij erkennen overigens beiden dat het perceel achteraan (waar de grondhopen en het steenpuin zich bevonden) werd gebruikt in het kader van de aannemingsactiviteiten.

Op 2 maart 2017 stelde de stedenbouwkundige inspecteur vast dat de omvangrijke puin- en grondhopen nog steeds aanwezig waren. Op 16 oktober 2017 waren deze “grotendeels” verdwenen maar nog niet volledig. Op 25 september 2018 werd vastgesteld dat de achter- en rechterzijde nog steeds op gelijkaardige wijze werden gebruikt als voordien. Het zuidoostelijk weiland werd wel grotendeels ontruimd.

Beklaagde erkent onder rubriek nr. 65 van haar besluiten dat er weliswaar beperkt materieel, materiaal en afval in de rechter uthoek van het perceel aanwezig zijn (een hoop mengpuin en steenpuin) ingevolge de aannemingsactiviteiten die nog dienen afgevoerd te worden. Aldus erkent beklagde de aanwezigheid van meng- en steenpuin, hoe gering ook

Er is dan ook geen reden om te twifelen aan de opeenvolgende vaststellingen van de stedenbouwkundige inspecteur die overeenstemmen met de verklaring van [redacted] alsook met de verklaring van mevr. [redacted] aan de stedenbouwkundige inspecteur. Het door beklagden neergelegde proces-verbaal van vaststelling van 26 december 2019 van de gerechtsdeurwaarder [redacted] (stuk 12 bundel beklagde) en de PowerPoint (stuk 14 bundel beklagde) doen naar het oordeel van het hof geen afbreuk aan de opgesomde objectieve bewijselementen die duidelijk aantonen dat de percelen gebruikt worden in het kader van aannemingsactiviteiten.

Dat er mogelijks ook materieel/materiaal gebruikt werd zowel voor de landbouwactiviteit als voor de aannemingsactiviteit, doet geen afbreuk aan de conclusie dat alleszins deze kwestieuze percelen *deels* gebruikte voor het opslaan van materieel, materiaal en van grond alsook van meng- en steenpuin in het kader van haar aannemingsactiviteiten zonder te beschikken over een omgevingsvergunning.

Dat in het kader van de landbouwactiviteit bouwvergunningen werden verleend voor de oprichting van loodsen en een bedrijfswoning, doet eveneens geen afbreuk aan het voorgaande.

Het gegeven dat de [redacted] achteraf een aanzienlijk deel van de percelen heeft opgeruimd, doet geen afbreuk aan het strafbaar karakter van de feiten in de voorziene tijdsperiode.

4. Met betrekking tot de inbreuk op art. 4.2.1.5° a) VCRO (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval zonder te beschikken over een omgevingsvergunning) beroept [redacted] zich op art. 7.1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is (hierna aangeduid als Vrijstellingsbesluit) en houdt zij voor dat er sprake is van een *tijdelijke* stockage van bouwmaterialen ter uitvoering van de vergunning van 29 juli 2013 die niet onder de vergunningsplicht valt.

houdt voor dat:

┌ PAGE 01-00002664876-0013-0032-01-01-4 ─┐

- de opslag van de bouwmaterialen op dit perceel kaderde in de uitvoering van een stedenbouwkundige vergunning van 29 juli 2013 die toeliet dat er een bedrijfswoning en een nieuwbouwoverdeksel werd opgericht;
- de bouwmaterialen op dat perceel zonder vergunning konden worden opgeslagen gedurende de maximale termijn voor het uitvoeren van de omgevingsvergunning van 29 juli 2013 die grotendeels samenvalt met de voorziene tijdsperiode;
- exact dezelfde materialen zullen aangewend worden voor de bouw van deze nieuwbouwoverdeksel als destijds de bedoeling was.

De bedrijfswoning werd uiteindelijk opgericht maar de nieuwbouwoverdeksel nog steeds niet.

De eerste vaststellingen dateerden van 9 mei 2016. Er volgde nog diverse vaststellingen in de loop van 2016, 2017 en 2018 (op 3 augustus 2016, op 2 maart 2017, op 14 november 2017, op 21 februari 2018 en op 25 september 2018) zowel door de stedenbouwkundige inspecteur als door de lokale politie. Er kwam geen verandering in de situatie, de bouwmaterialen bleven liggen. Hieruit leidt het hof af dat er alleszins geen sprake was van een tijdelijke opslag van bouwmaterialen en goederen maar dat gedurende de volledige incriminatieperiode de gronden aanhoudend (en dus gewoonlijk) gebruikt werden voor opslag van deze bouwmaterialen.

Met betrekking tot de bouwmaterialen die op de percelen werden gestapeld houdt de
voor dat deze vrijgesteld zijn van vergunning.

Op grond van art. 7.1 van het Vrijstellingsbesluit is een omgevingsvergunning niet nodig voor tijdelijke handelingen. De tijdelijke handelingen die nodig zijn om de van vergunning vrijgestelde handelingen uit te voeren mogen echter niet langer dan 1 jaar duren. Deze termijn van een jaar is ruim overschreden gelet op de opeenvolgende vaststellingen van de stedenbouwkundige inspecteur zodat beklagde zich niet kan beroepen op art. 7.1 van het Vrijstellingsbesluit.

Het gegeven dat in de voorziene tijdsperiode de omgevingsvergunning van 29 juli 2013 nog niet was vervallen, is niet relevant om te oordelen of er al dan niet sprake was van een tijdelijke opslagplaats van bouwmaterialen op dat perceel.

Inmiddels was deze omgevingsvergunning wel vervallen en vroeg de
nieuwe omgevingsvergunning aan die werd verleend op 3 september 2020. een

Ten onrechte meent de _____ hieruit af te leiden dat er sprake was van een tijdelijke opslag van bouwmaterialen vermits zij nog steeds van plan was en is om deze loods op te richten en derhalve om deze gestockeerde materialen alsnog te gebruiken.

Dat die bouwmaterialen die er sinds de eerste vaststellingen op 9 mei 2016 in weer en wind buiten hebben gestaan gedurende meer dan 6 jaar alsnog zouden gebruikt worden voor het oprichten van deze nieuwbouwoods, acht het hof onwaarschijnlijk. Integendeel gelet op de lange termijn van de opslag leidt het hof met zekerheid af dat de bouwmaterialen eerder gebruikt werden in het kader van de aannemingsactiviteiten dan voor het bouwen van de loods.

Alleszins uit de opeenvolgende vaststellingen en de gevoegde foto's blijkt dat op de percelen aanhoudend gedurende jaren bouwmaterialen werden gestockeerd zonder te beschikken over een omgevingsvergunning. Ondanks de herhaalde aanmaningen en vaststellingen belette het de beklaagde _____ niet om deze hinderlijke activiteiten verder te zetten en zelfs verder uit te breiden. Het hof verwijst naar de vaststellingen van 2 juni 2021 van de stedenbouwkundige inspecteur waaruit blijkt dat er nog steeds bouwmaterialen gestockeerd staan (zie ook foto 4 gevoegd aan het proces-verbaal van de stedenbouwkundige inspecteur).

Beklaagde _____ koos er bewust voor om het terrein aldus gewoonlijk te gebruiken voor het stockeren van deze bouwmaterialen. Vermits er geen sprake is van tijdelijke opslagplaats, beroept beklaagde zich ten onrechte op art. 7.1 van het Vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010.

Deze handelingen zijn dan ook vergunningsplichtig in agrarisch gebied.

5. Ten onrechte beroept de _____ zich op art. 4.4.1.§3 VCRO (beperkte afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften):

“De volgende zaken worden niet beschouwd als strijdig met voorschriften van het gewestplan, algemene plannen van aanleg, gewestelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen en meer dan vijftien jaar oude verkavelingen:

- *Onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie*
- *Handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht voor stedenbouwkundige handelingen, op voorwaarde dat de op het perceel aanwezige gebouwen of constructies hoofdzakelijk vergund zijn ...”.*

Door deze bepaling wordt voorkomen dat derden kunnen optreden tegen onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of tegen vrijgestelde handelingen voor stedenbouwkundige handelingen wegens strijdigheid met het gewestplan, algemene plannen van aanleg, gemeentelijke en provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen en verkavelingen.

De [redacted] ging geen onderhoudswerken uitvoeren aan een bestaand vergund gebouw maar was van plan onder meer een woning en een nieuwbouwoverkroon te bouwen.

Om reden zoals uiteengezet onder punt 4 is er geen sprake van een tijdelijke opslagplaats van bouwmaterialen en derhalve van een vrijgestelde handeling in de zin van art. 7.1 van het Vrijstellingsbesluit.

Hieruit kan alleszins niet afgeleid worden dat de [redacted] toegestaan was om “niet-vergunningsplichtige” handelingen te stellen zoals het plaatsen en opslaan van bouwmaterialen die zullen aangewend worden in uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning van 29 juli 2013.

5.1.2. Met betrekking tot de tenlastelegging 2 ten aanzien van beklagde (perceel

Dit perceel werd gebruikt door de [redacted] waarvan [redacted] de zaakvoerder was.

[redacted] die eveneens eigenaar was van dit perceel, had toegestaan dat de [redacted] dit perceel (eveneens gelegen in agrarisch gebied) mocht gebruiken om kranen te stallen. *“Het voorste stuk links van het terrein wordt gebruikt door mijn broer [redacted] Hij heeft een bedrijf dat bouwkranen monteert. Hij zal het gebruik hier moeten beëindigen van zodra de loods voorwerp van de vergunning van 2013 is gebouwd. Enkele jaren geleden heeft hij wel een terrein aangekocht in [redacted] om zijn activiteit naar daar over te brengen. Het gebruik van het perceel is kosteloos voor hem”* (stuk 24 verklaring van [redacted] van 3 augustus 2016)

Beklagde [redacted] houdt voor dat het de bedoeling was om het perceel [redacted] tijdelijk als opslagplaats voor kranen en allerlei materiaal/materieel te gebruiken in afwachting van de oprichting van de nieuwbouwoverkroon door de [redacted]

Het staat vast en het wordt overigens niet betwist door beklagde dat ingevolge allerlei omstandigheden (het zoeken naar een gepaste locatie voor het plaatsen van de bouwkransen en de materialen) het kwestieuze perceel een lange tijd gebruikt werd als opslagplaats door het bouwkransenbedrijf. De stedenbouwkundige inspecteur stelde op 25 september 2018 (stuk 65 strafdossier met foto's) vast dat het kranenbedrijf op het perceel nog steeds actief was. Op 1 februari 2019 stelde de stedenbouwkundige inspecteur vast (stuk 231 strafdossier) dat wat het perceel betreft het rollend materiaal en de vrachtwagens van de verplaatst werden naar de nieuwe terreinen in alsook dat de torenkraan was afgebroken met de bedoeling eveneens het naar de nieuwe locatie over te brengen. Zoals blijkt uit de vaststellingen van de deurwaarder op 24 december 2019 (p. 20 stuk 12 bundel beklagde) werd ook deze torenkraan verwijderd en werd het perceel niet langer aangewend als stalplaats voor kranen en materiaal/materieel in functie van de

De koos er aldus bewust voor in de periode tussen 8 mei 2016 en 26 september 2018 om het perceel gewoonlijk te gebruiken als stalplaats van kranen en materieel zonder omgevingsvergunning en dit in agrarisch gebied.

Aan als rechtspersoon kan een gebrekkige interne organisatie verweten worden, waardoor de voorwaarden werden gecreeerd die het misdrijf mogelijk maakte. Alleszins blijkt niet dat de rechtspersoon zich tegen het optreden van de verantwoordelijke natuurlijke persoon (zaakvoerder heeft verzet of maatregelen heeft genomen om bepaalde handelingen en inbreuken te vermijden.

Dat de aanvankelijk de bedoeling had maar tijdelijk het perceel als stalplaats voor kranen en materieel te gebruiken maar door het niet vinden van de gepaste locatie dit gebruik van het perceel meer dan 2 jaar duurde, rechtvaardigt haar handelswijze geenszins.

Dat de achteraf na de voorziene tijdsperiode alles verwijderd heeft op het perceel doet geen afbreuk aan het strafbaar karakter van de feiten maar is een element dat als verzachtende omstandigheid bij de straftoemeting in overweging kan genomen worden.

5.1.3. De strafmaat

Deze feiten vallen intrinsiek onder het maatschappelijk doel van elke rechtspersoon en werden voor hun rekening gepleegd.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de rechtspersoonlijkheid van elke beklaagde;
- het strafregister van elke beklaagde waaruit blijkt dat zij beiden reeds politieel veroordeeld werden;
- de omstandigheden en ernst van de feiten die getuigen van een gebrek aan respect voor de reglementering inzake ruimtelijke ordening;
- het feit dat beklaagde inmiddels een andere locatie gevonden heeft voor het stallen van de bouwkransen en het materieel/materiaal;
- het feit dat beklaagde weliswaar inspanningen heeft geleverd en verbeteringen heeft doorgevoerd maar tot op heden worden de percelen nog steeds gebruikt voor het stallen van materieel/materiaal in het kader van de aannemingsactiviteiten. Ook de aanwezigheid van metershoge bergen steenpuin, steengruis en zand tonen dit aan.

Rekening houdend met al deze elementen heeft de eerste rechter aan beklaagde om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd onder de vorm van een geldboete van 2.000,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 16.000,00 euro.

Om reden dat het wederrechtelijke gebruik van het perceel door de werd stopgezet sinds december 2019 en de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een geldboete van meer dan 24.000,00 euro, wordt de bestraffing met uitstel verleend voor een proeftermijn van 3 jaren, om de beklaagde in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagde wordt bestraft met een geldboete van 2.000,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 16.000,00 euro.

De beklaagde heeft tot op heden de toestand niet volledig geregulariseerd maar heeft wel inspanningen geleverd om de toestand te verbeteren. Om die reden en gezien de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een geldboete van meer dan 24 000,00 euro, wordt de bestraffing niet volledig maar voor de helft met uitstel verleend voor een proeftermijn van 3 jaren, om deze beklaagde in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken.

Om redenen die het hof herhaalt en overneemt heeft de eerste rechter terecht niet de gunstmaatregel van opschorting verleend aan de beklaagden.

5.1.4. De verbeurdverklaring

Het Openbaar Ministerie vorderde schriftelijk op grond van art. 42,3° en 43bis Sw. ten aanzien van elke beklaagde de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel, begroot op:

- **12.201,05 euro** = 7.892,25 euro (zijnde 0,025 euro huur per maand x 18.570 m² x 17 maanden en 4.308,80 euro (zijnde 0,025 euro huur per maand x 10.772 m² x 16 maanden) in hoofde van beklaagde ;
- **10.657,50 euro** = 0,25 euro huur per maand x 1.470 m² x 29 maanden in hoofde van beklaagde .

Deze bedragen worden door beklaagden cijfermatig betwist en zij houden voor dat de berekening van het vermeende vermogensvoordeel door het Openbaar Ministerie willekeurig is en verzoeken het hof geen verbeurdverklaring op te leggen minstens deze te herleiden.

Overeenkomstig art. 42,3° Sw. kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen verbeurd verklaard worden. Indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde dient de rechter de geldwaarde ervan te ramen en kan een equivalent bedrag worden verbeurdverklaard (art. 43bis Sw.).

Samen met de eerste rechter is het hof van oordeel dat beklaagden door het oneigenlijk gebruik van de percelen vermogensvoordelen hebben genoten die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen met name het uitsparen van huuruitgaven van een vergelijkbaar perceel.

Het hof is van oordeel dat het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat de beklaagden in het bezit zouden blijven van de illegale opbrengsten van de door hen gepleegde misdrijven 1 en 2 temeer nu zij ook een situatie van concurrentievervalsing schiepen die hen een onrechtmatig voordeel opleverden in vergelijking met hun eerlijke concurrenten.

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel werd berekend aan de hand van de in het dossier beschikbare informatie over de oppervlakten die elke beklaagde gebruikte om hun voertuigen, kranen en materialen/materieel te stallen, zich baserend op de gemiddelde huurprijs van een loods voor een vergelijkbaar perceel.

Ten aanzien van beklagde , besliste de eerste rechter terecht dat een precieze berekening niet mogelijk is vermits niet duidelijk kan afgelijnd worden welke oppervlakte van het terrein gebruikt worden voor het opslaan van materiaal/materieel in functie van het aannemingsbedrijf. Aan de hand van de foto's is het duidelijk dat deze machines/vrachtwagens en allerlei materieel/materiaal kris kras van zowel het landbouwbedrijf als het aannemingsbedrijf door elkaar staan gestald Weliswaar erkent beklagde dat het mengpuin/zand gelegen achter de boogloods enkel in functie van het aannemingsbedrijf wordt gebruikt. Bijkomend is het hof van oordeel dat de opgestapelde bouwmaterialen eveneens in functie van het aannemingsbedrijf worden gestockeerd. Om redenen zoals hierboven uiteengezet is er geen sprake van een tijdelijke opslag in de zin van art. 7.1. van het Vrijstellingsbesluit waarbij het opstapelen van deze bouwmaterialen vrijgesteld zou zijn van vergunningsplicht.

Rekening houdende met deze gegevens en bij gebrek aan precieze berekening welke oppervlakte van de percelen nu voor het aannemingsbedrijf gebruik wordt, heeft de eerste rechter terecht het equivalent bedrag voor de totale vermogensvoordelen naar billijkheid op 5.000,00 euro begroot in hoofde van de

Ten aanzien van beklagde kan daarentegen wel duidelijk bepaald worden welke oppervlakte gebruikt werd om de kranen en materialen/materieel te stallen. merkt terecht op dat het Openbaar Ministerie als gemiddelde huurprijs een stockage in een loods hanteert terwijl de kranen, materieel en materiaal in open lucht gestald stonden.

Bij ontstentenis van nauwkeurige beoordelingsgegevens mag de raming van het equivalent bedrag naar billijkheid geschieden. Samen met de eerste rechter raamt het hof de vermogensvoordelen daarom naar billijkheid op een bedrag van 5.000,00 euro.

De uitgesproken verbeurdverklaringen in hoofde van de beklagden zijn niet van aard dat zij een onredelijke bestraffing in hunnen hoofde uitmaken.

5.1.5. De kosten

Terecht werd elke beklagde door de eerste rechter veroordeeld tot betaling van:

- een bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

- een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand, die thans na indexatie begroot wordt op 22,00 euro. Het bestreden vonnis wordt in die zin gewijzigd;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken, die thans na indexatie begroot wordt op 52,42 euro. Het bestreden vonnis wordt in die zin gewijzigd

5.2. De herstellvordering

Het sinds 1 maart 2018 in werking getreden artikel 6.3.1 VCRO bepaalt in §1 dat naast de straf de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, beveelt een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

- 1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
- 2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
- 3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

De herstellvordering van het stedenbouwkundige inspecteur van 29 mei 2018, na positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering (afgekort HRH) van 6 juli 2018 binnen bepaalde beperkingen, geent op de in hoofde van beklaagden bewezen feiten werd het herstel in de oorspronkelijke staat gevorderd op de percelen gelegen te kadastraal gekend onder de nrs. er .

Dit herstel houdt in:

“het staken van het verder strijdig gebruik van de constructies in functie van andere dan niet landbouw gerelateerde activiteiten en het verwijderen van de grond, puin en het materiaal en materieel dat niet dienstig is voor het reguliere loonwerk en het staken van het gewoonlijk gebruik van de percelen in functie van de aannemingswerken en het stockeren van rollend materieel (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein”

en dit binnen 12 maanden op straffe van een dwangsom van 150,00 euro (stuk 215 strafdossier).

Deze herstellvordering werd per brief meegedeeld aan het Openbaar Ministerie op 11 oktober 2018 na positief advies van de HRH.

De HRH leest deze herstelmaatregel als de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken en niet als een herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand vermits de herstelmaatregel zoals geformuleerd door de stedenbouwkundige inspecteur niet leidt tot een volledig herstel van de wederrechtelijke toestand.

Conform het advies van de HRH beschouwt het hof deze herstelmaatregel niet als een herstel in de oorspronkelijke toestand maar als het uitvoeren van bouw- en aanpassingswerken die naar het oordeel van het hof volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen.

5.2.1. De herstellvordering ten aanzien van de ;

Op 1 februari 2019 stelden de verbalisanten vast dat op het terrein links van de openbare weg het rollend materieel, de vrachtwagens en de inmiddels afgebroken torenkraan werden verplaatst naar de nieuwe terreinen van de gelegen te ; (stuk 231 strafdossier). Hieruit leidt het hof af dat het voorste gedeelte van de site dat gebruikt werd door de effectief ontruimd is.

De deurwaarder bevestigde op 24 december 2019 (p. 20 stuk 12 bundel beklaagde) dat het perceel niet langer aangewend werd als stalplaats voor kranen en materiaal/materieel in functie van de

Ten aanzien van de is de herstellvordering dan ook zonder voorwerp.

5.2.2. De herstellvordering ten aanzien van de

In de mate dat de herstellvordering betrekking heeft op het perceel gelegen te kadastraal gekend onder het nr. is de herstellvordering ongegrond.

In de mate dat de herstellvordering betrekking heeft op de percelen gelegen te kadastraal gekend onder de nrs. en is de herstellvordering gegrond.

Deze gemotiveerde herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur, na positief advies binnen bepaalde perken van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering (afgekort HRH), is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagde BV Aannemingen gepleëgte misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. Immers het gevolg van het misdrijf is niet kennelijk verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening zodat enkel de tweede of derde herstelmaatregel aan de orde is zoals bepaald in art. 6.1.3. VCRO.

De voorliggende herstellvordering is gemotiveerd vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening. In dat verband kan verwezen worden naar het advies van de HRH die overwoog dat kwestieus perceel gesitueerd is in agrarisch gebied en het gebruik van de site als opslag voor allerlei materialen zoals bouwmaterialen, materieel en voertuigen gebruikt in het kader van de aannemingsactiviteit alsook de aanwezigheid van steenpuin, steengruis en zand functioneel niet inpasbaar zijn in de onmiddellijke omgeving en is bovendien visueel-vormelijk hinderlijk. Immers de onmiddellijke omgeving van de site wordt gekenmerkt door de prominente aanwezige landbouwkwaliteiten (aan de overzijde is een landschappelijk waardevolle zone en in de onmiddellijke omgeving bevindt zich een landbouwbedrijf met serre en een enkele woning).

Met betrekking tot het positief advies van de HRH stelt de beklaagde terecht dat het advies geen betrekking heeft op de halve boogloods vooraan (die reeds werd afgebroken), de groene boogloods aan de rechterzijde (die wordt afgebroken éénmaal de nieuwe loods zal worden opgericht) en de betonverharding. Materialen zoals landbouwalaam of rollend materieel dienstig voor de landbouw zoals tractoren of andere landbouwmachines zijn eveneens uitgesloten van het gevorderde herstel en kunnen gestald worden in de hiertoe vergunde constructies. De herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur houdt rekening met deze verduidelijkingen zoals de HRH formuleerde.

De HRH verwees niet alleen naar de diverse fotoreeksen bij de processen-verbaal maar ook naar eigen opgezocht fotografisch beeldmateriaal (uittreksel van september 2017) waaruit blijkt dat *het grootste gedeelte van de site* nog steeds een onvergunde, gewoonlyke opslag van materialen en materieel vaststelde die niet in verband kan worden gebracht met landbouwactiviteiten behoudens het meest zuidoostelijk gelegen deel van de site dat inmiddels wel is ingezaaid en waar de niet landbouw gerelateerde materialen verwijderd werden.

Het gegeven dat de aannemingsactiviteiten een fractie uitmaken van de eigenlijke werkzaamheden is tegenstrijdig met de vaststellingen zowel van de stedenbouwkundige inspecteur en van de HRH zelf. Ten onrechte houdt beklagde voor dat de stedenbouwkundige vergunning van 29 juli 2013 geen bezwaar zou gemaakt hebben tegen deze aannemingsactiviteiten. Deze aannemingsactiviteiten werden immers na het verlenen van deze vergunning vastgesteld op de kwestieuze percelen. Deze stedenbouwkundige vergunning liet alleszins niet toe dat de loodsen mochten gebruikt worden voor andere dan agrarische doeleinden. Immers deze vergunning is inmiddels vervallen en in de latere vergunning van 3 september 2020 (zie infra) werd wel duidelijk vermeld dat de percelen en de loodsen enkel gebruikt mogen worden voor landbouwactiviteiten (loonwerk).

Er gebeurde nadien nog een controle door de stedenbouwkundige inspecteur op 4 juni 2021 die vaststelde dat sinds het advies van de HRH de stedenbouwkundige toestand van de percelen wel gewijzigd was:

- de stedenbouwkundige vergunning van 29 juli 2013 voor het bouwen van een bedrijfswoning en het verbouwen van een bestaande noodwoning tot kantoor en het bouwen van een loods werd slechts selectief uitgevoerd. De bedrijfswoning werd gebouwd. De nieuwe loods tegen de linker perceelgrens werd niet gebouwd en ook de noodwoning werd niet omgebouwd tot kantoorruimte. Deze vergunning is inmiddels vervallen;
- een nieuwe omgevingsvergunning werd afgeleverd op 3 september 2020 (de vorige stedenbouwkundige vergunning was vervallen) voor het bouwen van de loods, het verbouwen van de noodwoning naar kantoorruimte maar deze mogen enkel gebruikt worden binnen het kader van de landbouwactiviteit. De loodsen mogen enkel gebruikt worden voor het stallen van landbouwmachines en aanverwante activiteiten. Er werd ook een vergunning verleend voor het verder uitbaten en exploitatie van een para-agrarisch bedrijf en loonwerken met ingedeelde activiteiten. Het is alleszins verboden om afvalstoffen te verwerken en te behandelen.

De stedenbouwkundige inspecteur stelde vast dat de site nog steeds gebruikt werd voor aannemingsactiviteiten met verwijzing naar foto's:

- de zone links vooraan doet dienst als stalplaats voor allerlei voertuigen, werfketen, rollend materieel, aanhangwagens, kiepbak, materialen (watertanks, betonnen putten, ...) (foto 1-2 en 7-10);
- nabij de linker gevel van de voorste loods met noodwoning zijn een tiental parkeerplaatsen voorzien. Tegen de achtergevel van de loods zijn er rekken gebouwd waarop allerlei bouwmaterialen worden gestockeerd;

- in het midden van de site zijn er halfopen loodsen waarin allerlei voertuigen gestald staan al dan niet voor gebruik van de landbouwactiviteiten;
- er is betonverharding aangebracht die niet op de plannen ingetekend was en waarop allerlei materieel/materiaal opgestapeld staat;
- er liggen nog metershoge bergen steenpuin, steengruis en zand (foto 5, 13 tot en met 15, 17 tot en met 19, 24).

Dhr. bevestigde overigens ter zitting dat tot op heden de nieuwe loods nog steeds niet gebouwd is en dat hij nog steeds tijdens de winter aannemingsactiviteiten uitvoerde. Er werd ook geen andere locatie gehuurd/gekocht om het materieel/materiaal in het kader van de aannemingsactiviteiten op te slaan. Het staat derhalve vast dat de site door de nog steeds gebruikt wordt voor haar aannemingsactiviteiten

Het gegeven dat er recent op 3 september 2020 een nieuwe omgevingsvergunning verleend werd, impliceert niet dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden. Vooreerst werd deze nieuwe omgevingsvergunning niet volledig uitgevoerd (de nieuwe loods werd nog steeds niet gebouwd). Bovendien vermeldt deze omgevingsvergunning uitdrukkelijk dat de loodsen enkel mogen gebruikt worden voor het stallen van landbouwmachines en aanverwante activiteiten. Het feit dat afvalstoffen en afgedankte materialen tijdelijk mogen gestockeerd worden, houdt niet in dat deze percelen gewoonlijk mogen gebruikt worden voor het uitvoeren van aannemingsactiviteiten.

Rekening houdend met deze elementen is niet aangetoond dat op het ogenblik van de uitspraak de herstellvordering werd uitgevoerd zodat het hof van oordeel is dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de wederrechtelijke toestand op het ogenblik van de uitspraak over de herstellvordering en de wederrechtelijke toestand die het voorwerp uitmaakt van de tenlastelegging. Aldus blijft de ruimtelijke invulling van de site nog steeds de perken te buiten gaan wat binnen de onmiddellijke omgeving ruimtelijk kan aanvaard worden.

De bedrijfsactiviteiten die niet aan de landbouw kunnen worden gerelateerd zijn nog steeds op de site aanwezig en overschrijden in ernstige mate de draagkracht van de percelen zoals de HRH in haar advies aangaf.

Ook al werden er inspanningen geleverd om tot een vrijwillig herstel van goede ruimtelijke ordening op de site te komen, staat het vast dat de site nog steeds niet volledig ontruimd is zodat de herstellvordering niet zonder voorwerp is geworden.

Het hof sluit zich aan bij deze overwegingen van de HRH. Verwijzend naar de foto's gevoegd in het strafdossier geeft het opstapelen van materialen en materieel op de site in het kader van de aannemingsactiviteiten een slordige en rommelige aanblik wat visueel storend is en naar ruimtegebruik onaanvaardbaar. Dergelijk gewoonlijk gebruik van de percelen als opslagplaats van materieel/materiaal in het kader van aannemingsactiviteiten is functioneel niet inpasbaar en naar ruimtegebruik onaanvaardbaar in een agrarisch gebied. Het betalen van een meerwaarde zal geen einde maken aan deze hinderlijke activiteiten die onverminderd en voortdurend worden voortgezet.

Ten onrechte houdt de beklaagde _____ dan ook voor dat de herstellvordering onwettig zou zijn omdat de rangorde niet zou gerespecteerd zijn.

Bovendien brengt de herstellvordering zoals nu gesteld en gehandhaafd, voor de beklaagde _____ geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan ruim overstijgt.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

Bovendien acht het hof de herstellvordering zoals geformuleerd voldoende gespecificeerd en duidelijk. De bewering dat alle aanwezige materialen, materieel, voertuigen en graafmachines alsook de grondhopen allemaal een landbouwfunctie hebben, is tegenstrijdig met de eigen verklaring van dhr. _____ in het strafdossier alsook met de verklaringen van zijn echtgenote _____ aan de stedenbouwkundige inspecteur bij de opeenvolgende vaststellingen.

Dat de herstellvordering in algemene bewoordingen werd opgesteld als volgt:

- staken van het strijdig gebruik van constructies voor niet landbouw gerelateerde activiteiten en
- staken van het gewoonlijk gebruik van de percelen in functie van de aannemingswerken en het stockeren van rollend materieel

acht het hof duidelijk en transparant. Het is niet vereist dat deze herstellvordering een opsomming geeft van alle machines, alle materieel en materiaal die zich op de percelen bevinden die niet als landbouw gerelateerd kunnen beschouwd worden.

De herstellvordering is dan ook gegrond.

Op grond van huidig artikel 6.3.1, §4 VCRO bepaalt dat de rechtbank een termijn van 12 maanden kan voorzien voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan, op vordering van de bevoegde overheid, ook een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundige inspecteur vorderde in zijn herstellvordering een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging.

Het hof bepaalt de termijn voor het herstel op 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de haar bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren. Bij de bepaling van deze termijn heeft het hof rekening gehouden met de omvang van de werken en de tijd die reeds verstreken is sedert de eerste vaststellingen waarvan beklaagde gebruik had kunnen maken om vrijwillig over te gaan tot herstel.

Het is gepast om ook een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 150,00 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn van 12 maanden, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen bijkomende respijjtermijn wordt toegestaan.

Het opleggen van een dwangsom moet beklaagde ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklaagde en niet aan de bevoegde overheid. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

Op grond van huidig artikel 6.3.4. §1 VCRO beveelt dit arrest dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op de kosten van de veroordeelde als de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 209bis, 210, 211, 211bis en 212 van het Wetboek van Strafvordering

- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 41bis, 42, 43bis en 66 van het Strafwetboek
- 4.2.1.5°.a), 4.2.2., 4.2.3, 4.2.4, 6.2.1.lid 1.1°, 6.3.1 §§1, 4 en 6, 6.3.4. §1 en 7.7.5. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 5, 1°, a) en 6 lid 1 van het Decreet van 25 april 2014
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 2 van het KB van 28 augustus 2020
- 4 van de wet van 17 april 1878

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van beklaagden en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Ten aanzien van

Wijzig het bestreden vonnis ten aanzien van beklaagde _____ ;

Verklaart deze beklaagde niet schuldig aan het feit 1 met betrekking tot het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend onder het perceel _____ ;

Bevestigt het bestreden vonnis wat betreft de schuldigverklaring van beklaagde aan feit 1 tot de percelen gelegen te kadastraal gekend onder de nrs.
en

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 2.000,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 16.000,00 euro, verleent uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van deze geldboete voor een termijn van 3 jaar;

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 5000,00 euro;

Verplicht beklaagde om: bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van 25,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro;

Legt aan de veroordeelde een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van 52,42 euro;

Veroordeelt beklaagde tevens tot betaling van een bijdrage van 22,00 euro aan het Fonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

Ten aanzien van

Bevestigt het bestreden vonnis ten aanzien van , met dien verstande dat:

- de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken thans 52,42 euro bedraagt;
- de bijdrage aan het Fonds voor de juridische tweedelijnsbijstand thans 22,00 euro bedraagt;

Met betrekking tot de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur

Ten aanzien van

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Bevestigt het bestreden vonnis wat de veroordeling tot de kosten in eerste aanleg betreft;

Veroordeelt de beklagden ieder tot 1/2 van de kosten van de strafvordering en de herstellvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 156,60 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer, samengesteld uit:

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

en in openbare terechtzitting van **20 april 2022**

uitgesproken door _____, Kamervoorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier _____

in de onmogelijkheid zijnde om te tekenen
(art. 195*bis* Wetboek van Strafvordering en
art. 785 Gerechtelijk Wetboek)

